

sanscrito Lexico obvium habui; exstat tamen in lexico Bengalico खल *mortarium ad medicinam parandum* et खलिक *coquus*, qua propter तिलखलिन् *olearius* videtur esse, proprie is qui sesamum extorquet, excoquit; इन्धनीधैः appositionem facit ad चन्दनैः i. e. Santalum, lignum quod uti constat, maximo habetur pretio. Reliqua facilia sunt: *solum exarat*, विलिख् b. l. proprie (cf. *Nalod.* 4, 15.), *ut herbam inutilem plantet*; अर्क nomen quidem arboris est (*Episod. Sakunt.* 1, 25.) et sic Schol. अर्कवृक्ष, sed h. l. zizanium potius s. triticum repens (*swallowworth* Amar.) denotabit. Utilissimas denique Camphoram praebeantes excindit arbores ille ut olera minoris pretii ibi serat et harum arborum lignis circumstipet; कोदूव *cicerum* s. *lentium* species est (*a sort of grain* Am.) Roger. aliud nomen substituit: *Naetsemi*, *une certaine semence donc les pauvres se servent pour faire de la bouillie*.

99. Ex Cod. A. et Schol. correximus सुन्नतां, B. male स्वन्नतां exhibet. Ceterum sententia est facillima neque ulla eget explicatione.

100. Bene mihi claudere videtur versus sectionem et totum de moribus officiisque librum; ultimus praeterea est in Cod. A. etsi numero centesimo decimo insignitus; in Cod. B. centesimum locum occupat quamquam aliae sequuntur sententiae quas in supplementum coniecimus omnes. In eo autem nobis constare studuimus, ut novem tantum capitulo tribueremus sententias et centum versibus Centuriam clauderemus. Quodsi vero omnes, quae huc trahi poterant, sententias velles adiungere, Satakum hocce longe ultra centum disticha excurreret. Ceterum in utroque Cod. et Scholiis legitur अनुवर्तमानां sed Edit. lectionem genuinam puto, nominativum scilicet ad तेजस्विनः pertinentem.

LIBER TERTIUS.

DE DEVOTIONE.

Vocatur Satakum hoc tertium वैराग्यं vocabulo, quod romanum *devotio* s. *temperantia* (ut Schlegelius Bhag. 6, 35. reddit) non bene exprimit: est enim proprie conditio ac status hominis ille ubi ab affectibus liber omnes cupiditates exuerit, animi commotiones coercuerit et sensuum incitamenta domuerit idque vitâ solitaria atque ascetica. Igitur *Vairagyam* devotio quidem est, sed cum poenitentia coniuncta. Decem huius libri capita inscribuntur: de *cupiditate fraenanda*, de *rebus quae in sensus cadunt evitandis*, de *paupertate*, de *voluptatum inconstantia*, de *temporis velocitate*, de *vitae asceticae praesistantia*, ad *animum admonitio*, de *rebus transeuntibus et constantibus*, de *adoratione Sivi* et de *mendico religioso*. Uti vero in Amorum libro incipiendo Kânum, ita in centuriae, devotionem pingentis, initio *Sivum* invocatur auctor, religiosorum hominum atque austeram vitam degentium patronum.